

Forfatter: Lange, Julius Henrik

Titel: BREV TIL: Werenskiold, Erik FRA: Lange, Julius Henrik (1891-10-25)

Citation: Lange, Julius Henrik: "BREV TIL: Werenskiold, Erik FRA: Lange, Julius Henrik (1891-10-25)", i *Breve fra Julius Lange*, Nordiske Forlag, s. 270. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002320804-000-shoot-L0023208040000244.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Julius Lange

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Lange, Julius Henrik, *Breve fra Julius Lange,*

TIL MALEREN E. WERENSKIOLD (i Norge).
Kbhvn., 25. Oktbr. 1891.

Hr. Erik Werenskiold!

De skriver, at det skulde »glæde Dem meget at høre min uforbeholdne Mening om Billedet¹«. Det er Ord, s. 271der egentlig er lavede til en Strikke om Halsen paa en stakkels Criticus. Jeg vil gerne gøre Dem en Glæde; men min Mening er maaske ikke egnet til at glæde Dem, hvis De da ellers bryder Dem om den, og saa skulde jeg jo egentlig hellere tilbageholde den.

Jeg synes, at der er mere Luft i Stuen paa Deres Billede, end der er paa andre malede Stuer i vor Malerisamling, og at der er en smukt følt Stemning i denne Stues Lys og Luft. Landskabet udenfor Vinduet kan jeg ikke ret faa til at gaa sammen med denne Stemning indenfor Ruderne; det er ligesom et selvstændigt Maleri; man føler heller ikke, at det er set gennem Rudeglas (hvilket ikke er en saa pedantisk Bemærkning, som det synes). Den udvortes Anordning af Figurerne synes mig ikke at virke godt. Og de to Figurers Stemning kan jeg ikke faa til at klinge sammen. Hun til venstre er hensunken i Mindernes Stemning; men hun til højre synes mig ikke at være med, men at se ud efter Folk, der maatte komme forbi paa Vejen. Valget af de stærkeste Farver — rødt og blaat — er for mine Øjne ikke ret harmonisk og Farverne selv ikke rigtig noble. Figurerne derimod ere noble.

Jeg gaar ud fra, at det vilde være dumt mellem fornuftige Mennesker ikke at sige, hvad man mener, om end Meningen kan være mangelfuld nok. For mig hører dette Maleri ikke til det kæreste, som jeg kender fra Deres Haand. Men man ser jo altid, at det er malet af Weren-skiold; og jeg kunde gerne sige Dem Artigheder om et og andet enkelt Parti, som jeg ikke har nævnet før.

Hvis De vil sige, at De alligevel er en bedre Maler, end jeg er Kritiker, saa skal jeg ikke modsige Dem.

Jeg haaber i næste Maaned at have den Fornøjelse at hilse paa Dem i Kristiania, og at dette Brev ikke skal være nogen Skygge imellem os.

Deres ærbødigst hengivne
Jul. Lange.